

1310

ZARZĄDZENIE MINISTRA SZKÓŁ WYŻSZYCH I NAUKI

z dnia 18 października 1951 r.

w sprawie oznaczenia specjalności stopnia inżyniera dla absolwentów b. Wyższego Kursu Melioracyjnego przy Szkole Głównej Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie.

Na podstawie art. 3 ustawy z dnia 28 stycznia 1948 r. o stopniu inżyniera (Dz. U. R. P. Nr 10, poz. 68) zarządza się, co następuje:

§ 1. Ustala się dla absolwentów b. Wyższego Kursu Melioracyjnego przy Szkole Głównej Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie, którzy odbyli ten kurs w latach 1945/46 i 1946/47 oraz 1946/47 i 1947/48, stopień inżyniera melioracji rolnych.

§ 2. 1. Dyplom o nadaniu stopnia zawodowego inżyniera melioracji rolnych podpisują rektor Szkoły Głównej Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie i dy-

rektor Inżynierskiego Kursu Melioracji Rolnych przy tej Szkole, utworzonego zarządzeniem Ministra Szkół Wyższych i Nauki z dnia 28 grudnia 1950 r. (Monitor Polski z 1951 r. Nr A-4, poz. 51).

2. Wzór dyplomu stanowi załącznik do niniejszego zarządzenia.

§ 3. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia. Równocześnie tracą moc przepisy regulujące sprawy unormowane niniejszym zarządzeniem.

Minister Szkół Wyższych i Nauki: A. Rapacki

Załącznik do zarządzenia Ministra Szkół Wyższych i Nauki z dnia 18 października 1951 r. (poz. 1310).

Godło państwowe.

INŻYNIERSKI KURS MELIORACJI ROLNYCH PRZY SZKOLE GŁÓWNEJ GOSPODARSTWA WIEJSKIEGO
W WARSZAWIE

D Y P L O M

(nazwisko i imię)

urodzony dnia

po odbyciu studiów na Wyższym Kursie Melioracyjnym przy Szkole Głównej Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie w latach

i złożeniu egzaminu końcowego uzyskał w myśl art. 3 ustawy z dnia 28 stycznia 1948 r. o stopniu inżyniera (Dz. U. R. P. Nr 10, poz. 68) i zarządzenia Ministra Szkół Wyższych i Nauki z dnia 18 października 1951 r. (Monitor Polski Nr A-94, poz. 1310)

stopień inżyniera melioracji rolnych.

Warszawa, dnia 195 . . . r

Nr

m. p.

DYREKTOR KURSU:

REKTOR:

1311

ZARZĄDZENIE MINISTRA PRZEMYSŁU CHEMICZNEGO

z dnia 11 września 1951 r.

w sprawie zawierania umów w zakresie dostaw, robót i usług z osobami, nie wymienionymi w § 8 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 19 lutego 1949 r. w sprawie dostaw, robót i usług na rzecz Skarbu Państwa, samorządu oraz niektórych kategorii osób prawnych, udzielania zaliczek i zwalniania od obowiązku zabezpieczenia wykonania tych umów.

Na podstawie §§ 12, 57 ust. 2 i § 58 ust. 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 19 lutego 1949 r. w sprawie dostaw, robót i usług na rzecz Skarbu Państwa, samorządu oraz niektórych kategorii osób prawnych (Dz. U. R. P. Nr 12, poz. 73 i Nr 58, poz. 448) zarządza się, co następuje:

§ 1. Powołane w niniejszym zarządzeniu:

- 1) paragrafy bez bliższego określenia oznaczają paragrafy niniejszego zarządzenia;
- 2) paragrafy z dodaniem słowa „rozporządzenia” oznaczają paragrafy rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 19 lutego 1949 r. w sprawie dostaw, robót

i usług na rzecz Skarbu Państwa, samorządu oraz niektórych kategorii osób prawnych (Dz. U. R. P. Nr 12, poz. 73 i Nr 58, poz. 448).

§ 2. Upoważnia się na okres do dnia 31 grudnia 1952 r. centralne zarządy, Zjednoczone Zakłady Przemysłu Gazów Technicznych, Zarząd Przemysłu Farb i Lakierów i instytuty naukowo-badawcze, podległe Ministrowi Przemysłu Chemicznego, do:

- 1) udzielania osobom, nie wymienionym w § 8 rozporządzenia, zamówień w zakresie dostaw, robót i usług do wysokości 15.000 zł, a w zakresie robót i usług dotyczących projektodawstwa inwestycyjnego (według ramowej umowy o dzieło, zatwierdzonej przez Ministra Przemysłu Chemicznego) — do wysokości 90.000 zł, bez potrzeby uzyskiwania stwierdzenia, że osoby wymienione w § 8 rozporządzenia nie mogą zamówień wykonać;
- 2) udzielania osobom, nie wymienionym w § 8 rozporządzenia, z którymi zawarto umowy w zakresie i w wysokości określonej w pkt 1, zaliczek do wysokości 15% wartości umowy po częściowym jej wykonaniu, z zastrzeżeniami zawartymi w § 57 ust. 3 i § 58 ust. 2 rozporządzenia;
- 3) zwalniania osób, wymienionych w pkt 2, od obowiązku złożenia zabezpieczenia przy zawieraniu

umów w zakresie świadczenia usług do wysokości 15.000 zł.

§ 3. 1. Zamówienia nie można udzielać pracownikowi przedsiębiorstwa, wymienionego w § 8 rozporządzenia, o ile przedmiot zamówienia wchodzi w zakres działania tego przedsiębiorstwa, bez uprzedniego stwierdzenia przez nie, że zamówienia wykonać nie może.

2. Zamówienia w zakresie robót i usług dotyczących projektodawstwa inwestycyjnego nie mogą być udzielane pracownikom biur projektów, bez względu na charakter ich zatrudnienia.

3. W przypadku konieczności udzielania zamówień swemu pracownikowi zamawiający powinien uprzednio stwierdzić, że dana usługa nie może być wykonana we własnym zakresie działania zamawiającego.

§ 4. Zarządzenie nie dotyczy zamówień na usługi o charakterze naukowym, literackim i artystycznym.

§ 5. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Przemysłu Chemicznego: w z. B. Taban

1312

ZARZĄDZENIE MINISTRA HANDLU WEWNĘTRZNEGO

z dnia 21 sierpnia 1951 r.

w sprawie dyscypliny w zakresie działalności inwestycyjnej.

Na podstawie § 16 uchwały Nr 27 Rady Ministrów z dnia 24 stycznia 1951 r. w sprawie dyscypliny w zakresie działalności inwestycyjnej, objętej planami inwestycyjnymi, poczynawszy od planu inwestycyjnego na rok 1951 (Monitor Polski Nr A-3, poz. 124) zarządza się, co następuje:

§ 1. Podległe Ministrowi Handlu Wewnętrznego jednostki organizacyjne jak również wydziały handlu przy prezydiach wojewódzkich rad narodowych i Prezydiach Rad Narodowych w m. st. Warszawie i m. Łodzi obowiązane są ściśle stosować zasady dyscypliny rzeczowej i finansowej realizacji planów inwestycyjnych, a w szczególności zasady, zawarte w uchwale Nr 27 Rady Ministrów z dnia 24 stycznia 1951 r. w sprawie dyscypliny w zakresie działalności inwestycyjnej, objętej planami inwestycyjnymi, poczynawszy od planu inwestycyjnego na rok 1951 (Monitor Polski Nr A-3, poz. 124) i instrukcji w sprawie finansowania i bankowej kontroli inwestycji, objętych planem inwestycyjnym na rok 1951, wprowadzonej zarządzeniem Ministra Finansów z dnia 23 stycznia 1951 r. wraz z późniejszymi zmianami, wprowadzonymi zarządzeniem Ministra Finansów z dnia 4 czerwca 1951 r. oraz w niniejszym zarządzeniu.

§ 2. Naruszenie zasad dyscypliny inwestycyjnej stanowi w szczególności:

- 1) angażowanie środków inwestycyjnych na roboty, usługi lub dostawy niezgodne z programem rzeczowym planu inwestycyjnego lub ponad limit finansowy właściwego składowika tytułu, z wyjątkiem przypadków przewidzianych w § 3 uchwały powołanej w § 1;
- 2) zlecenie wykonania dokumentacji technicznej bez zatwierdzonego założenia projektu;
- 3) dokonywanie zamówień z terminem dostaw późniejszym niż przewidziany w harmonogramie wykonania inwestycji;

4) dokonywanie zamówień bez określenia ceny dostaw na zasadzie cennika lub cen opartych na wstępnej kalkulacji, a gdy chodzi o dobra z importu — na warunkach innych niż ogólne warunki dostaw towarów z importu;

5) rozpoczynanie robót, prowadzonych systemem gospodarczym, przed otwarciem wypłat, bez umowy lub bez zlecenia wewnętrznego udzielonego na piśmie, bez wyceny na podstawie stosownych kosztorysów albo bez stwierdzenia głównego (starszego) księgowego, że zlecenie mieści się w ramach limitów finansowych inwestora;

6) wykonywanie robót, prowadzonych systemem gospodarczym, w rozmiarach przekraczających program rzeczowy lub limit finansowy, wskazany w otwarciu wypłat;

7) zaniedbanie ograniczenia rzeczowego zakresu planowanej inwestycji w przypadku niemożności uzyskania środków dodatkowych na jej sfinansowanie;

8) zaniedbanie obowiązku zawiadomienia inwestorów nadrzędnych o przewidzianym niewykorzystaniu środków inwestycyjnych;

9) zaniedbanie obowiązku bieżącego przeswiania do banku finansującego odpisów wszelkich umów i zleceń (w tym i dodatkowych) podlegających zapłacie ze środków inwestycyjnych;

10) nieterminowe przedkładanie bankowi finansującemu dokumentacji prawnej i technicznej, dokumentów ustalających wysokość zadań oszczędnościowych oraz dokumentów stwierdzających wykonanie tych zadań w etapie projektowania;

11) używanie zaliczek ze środków inwestycyjnych niezgodnie z celem, na który zostały wypłacone, oraz nieterminowe ich rozliczanie;

12) zaniedbanie obowiązku terminowego sprawdzenia faktur (rachunków) przedłożonych do zapłaty i do-